

இராஜ்யத்தின் நற்செய்தியைப் பிரகடனப்படுத்துதல் PRESENTING THE MESSAGE OF THE KINGDOM

“ஒரு வீட்டில் பிரவேசிக்கிறபோது: இந்த வீட்டுக்குச்
சமாதானம் உண்டாவதாகவென்று முதலாவது
சொல்லுங்கள். சமாதான பாதிரன் அங்கே இருந்தால்,
நீங்கள் கூறின சமாதானம் அவனிடத்தில் தங்கும்;
இல்லாதிருந்தால் அது உங்களிடத்திற்குத் திரும்பிவரும்”
— லூக்கா 10:5,6.

நம் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து இராஜ்யத்தின்
சுவிசேஷத்தை அறிவிக்கும்படி 70 பேரை அனுப்பினபோது,
மேற்கண்ட வார்த்தைகள் அவர்களுக்கு அவர் அளித்த
அறிவுரையின் ஒரு பகுதியாக இருந்தன. செல்லும்வழியில்
பணத்துக்காகவோ அல்லது கூடுதலான
உடைகளுக்காகவோ, விசேஷ ஆயத்தம் செய்யாமல்
அவர்களை அனுப்பினார். “கபடற்ற உத்தம
இஸ்ரேயலர்களுக்கு” தேவ செய்தி முன்வைக்கப்படுவதற்கு
அப்போது ஏற்றகாலமாய் இருந்தபடியால், அவர்கள்
இஸ்ரேயலில் தேவனுடைய செய்தியை கேட்கிறதற்குக்
காதுள்ளவர்களாக கண்டடையவேண்டும். ஆனால்
இஸ்ரேயலரிடத்தில் மட்டுமே அவர்கள்
பிரசங்கிக்கவேண்டும். எந்தக் கட்டணமுமின்றி இலவசமாய்
இவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் அவர்களுக்கு வார்த்தை மூலம்
புத்துணர்ச்சியளிக்கவேண்டும். இந்த விஷயத்தில்
கீழ்த்திசைநாடுகள், ஐரோப்பிய மற்றும் அமெரிக்க
நாடுகளைக் காட்டிலும் வேறுபடுகின்றன. ஐரோப்பா மற்றும்
அமெரிக்காவைக்காட்டிலும், கிழக்குத்திசை நாடுகளின்
ஜனங்கள் விருந்தோம்பலை விசேஷித்த பண்பாகப்
பெற்றிருந்தனர். இயேசுவின் நாட்களில், பாலஸ்தீனாவிலும்
இதே தனிச்சிறப்புமிக்க பண்பு இருந்துவந்தது.

எழுபதுபேரும் தங்கள் ஊழியத்தை முடித்துத்
திரும்புகையில், உங்களுக்கு ஏதாகிலும் குறைவு இருந்ததா
என்று நம் கர்த்தர் அவர்களிடம் வினவினார். தாங்கள்
ஒன்றிலும் குறைவுபட்டிருக்கவில்லையென அவர்கள்
பதிலுரைத்தனர். அவர்களுடைய செய்தி வீட்டுக்குவீடு
சென்று சொல்லும்செய்தியாக இருக்கவேண்டுமென்றும்.
மாறாக பொதுக்கூட்டமாகவோ, வீதிகளிலோ,
பொதுஜனங்கள் கூட்டமாகக்கூடும் இடத்திலோ
இருக்கக்கூடாது என இயேசு அவர்களுக்கு
அறிவுறுத்தியிருந்தார். சீஷர்கள் தாங்கள் சந்தித்த ஒவ்வொரு
பட்டணத்திலும் தகுதியுடையவர்களைத் தேடிச்சென்றனர்.
அவர்கள் ஒரு வீட்டிற்குள் நுழையும்போது, “இவ்வீட்டிற்குச்
சமாதானம் உண்டாவதாக!” என்று வாழ்த்தவேண்டும்.
அந்தவீட்டார் இவர்களை கருணையோடு உபசரித்தால்,
அவர்களது சமாதானம் அங்கே தங்கியிருக்கும்,
இல்லாவிடில் அவர்களது சமாதானம் அவர்களிடத்திலேயே
திரும்பிவிடும். அந்த வீட்டில் அது தங்கக்கூடாது.

இவ்வகையிலான வாழ்த்துதல் நமக்கு விநோதமாய்
காணப்படுகிறது. இந்தப் பாணியிலான வாழ்த்துதல்
சொல்லுவது நமது நடைமுறைப் பழக்கமல்ல. ஆனால்
கிழக்கத்திய நாடுகளில் இவ்வாறு வீடுகளில் மட்டுமல்ல,
வீதிகளிலும் அல்லது நடந்துசெல்லும் வழியிலும் கூட
ஒருவரையொருவர் வாழ்த்துவது இன்னும் பழக்கத்தில்
உள்ளது. ஜனங்கள் ஒருவர் மற்றவரைச் சந்திக்கும்பொழுது,
“உங்களுக்கு சமாதானம் இக்காலவேளையில்
உண்டாவதாக” என்று கூறுவார்கள்.
பெரும்பான்மையானோர் ஒவ்வொருவரும் இவ்வகையிலான
வார்த்தைகளில் ஏதாவதுகூறி வாழ்த்துகிறார்கள். நாங்கள்
கிபி 1892 ஆம் வருடம் பாலஸ்தீனாவுக்குச்
சென்றிருந்தபோது, மிகவும் ஆச்சரியமடைந்தோம்.
எங்களது வழிகாட்டி, அந்த நாட்டில் நன்கு பிரபலமானவர்.
நாங்கள் தெருவில் நடந்துசென்றுகொண்டிருந்தபோது,
ஜனங்கள் அவரைநோக்கி அரேபிய மொழியில் ஏதோ
பேசினர், அதற்கு அவர் பதிலளித்தார். சிறிதுநேரம் கழித்து
நாங்கள் அவரிடம்; “அவர்கள் உங்களிடம் என்ன
கூறினார்கள்?” என்று கேட்டோம். அதற்கு அவர்;
“உங்களுக்கு சமாதானம் உண்டாவதாக”
அல்லது “தேவனுடைய ஆசீர்வாதம் உங்களோடு
இருப்பதாக என்று கூறினார்கள்” என்று அவர் பதிலளித்தார்.
ஜனங்கள் பொதுவாக, இப்படி அன்பாய் பேசினது
எங்களுக்கு ஆச்சரியமாய் இருந்தது. ஏதோ ஒருவகையான
வாழ்த்துதலை ஒவ்வொரு தெருவுக்குத்தெரு
திரும்புகையில் நாங்கள் கேட்கநேர்ந்தது.

நாமும் இதற்கொப்பாகவே; “இனிய நாள்” அல்லது
“எப்படி இருக்கிறீர்கள்?” அல்லது இனிய நாளாக அமைய
வாழ்த்துகிறேன்” என்பது போன்ற வாழ்த்துக்களைத்
தெரிவிக்கிறோம். நம் வாழ்த்துக்களுக்கான
சொற்றொடர்களும் அதே உணர்வை
வெளிப்படுத்துகின்றன. ஆனால் இயேசுவின் சீஷரது
விஷயத்தில் அவர்கள் இஸ்ரேயல் முழுவதும் ஒவ்வொரு
வீடாக சென்று வாழ்த்துதல் கூறினபோது, ஜனங்களுக்கு
அது ஒரு பரிசையாக அமைந்திருந்தது. சீஷர்கள் நல்ல
முறையில் தங்களை ஏற்றுக்கொண்ட வீடுகளில், அதாவது
தங்களை யார் வரவேற்றார்களோ அந்தவீட்டில்
தங்கினார்கள். மாறாக அவர்கள் ஓர் ஊரில் தங்கும்
சூழ்நிலை ஏற்படும்போது, அவர்கள் ஒவ்வொருவீடாக
தங்குவதற்கென்று மாற்றிக்கொள்ளவில்லை. சீஷரது
செய்திக்கோ அல்லது அவர்களிடத்திலோ, ஜனங்கள்

ஆர்வங்காண்பிக்காததை வெளிப்படுத்தினார்களானால்,
அவர்கள் தங்கள் பிரயாணத்தைத் தொடரவேண்டும்.
இவ்வழிமுறைப்படியே அவர்கள் முழுப் பட்டணத்திற்கும்
செல்வார்களானால், அப்போது அவர்களை ஒருவரும்
மெய்யாக உபசரிக்கவில்லையெனில், ஒருவரும் அவர்கள்
பிரகடனப்படுத்தும் “தேவஇராஜ்யம் சமீபித்திருக்கிறது”
செய்திக்குச் செவிசாய்க்கவில்லையெனில், அவர்கள்

தங்கள் கால்களில் படிந்துள்ள அப்பட்டணத்தின் தூசியை உதறிவிட்டு, புறப்படக்கூடவர்கள். “அதைப்பற்றி எங்களுக்குக் கூறுங்கள்” என்று ஜனங்கள் அவர்களிடம் கேட்டால், அவர்கள் அந்த வீட்டிற்குள் நுழைந்து, இயேசுவைப்பற்றியும், அவரது மிகப்பெரிய வேலையைக்குறித்தும், அவர் செய்த அற்புதங்களைக்குறித்தும் எடுத்துரைக்கவேண்டும். அவர்களது செய்தியை அளித்தபிறகு, அவர்களுடைய சமாதானம் அந்தக் குடும்பத்தோடே தங்கியிருக்கச்செய்து, தங்கள் வழியில் செல்ல தூரிதப்படவேண்டும்.

இன்றைய நாளில் நிலைமைகள் வித்தியாசப்படுகின்றன. ஆதிகால சீஷர்களது வழிமுறையைப் பின்பற்றுவதன்மூலம், தற்போதைய நோக்கம் நிறைவேறாது. தற்போது சில செய்திப்பிரசுரங்களை நம்மோடுகூட எடுத்துச்செல்வதும், அல்லது நியாயமான விலையில் சில புத்தகங்களை ஜனங்களுக்கு விற்பதும், அவர்களது ஆர்வத்தைத் தூண்டியெழுப்புவதோடு, நிரந்தரமான ஆர்வத்தையும் பிறப்பிக்கும். நம் கர்த்தரின் முதலாம் வருகையின் நாட்களில் எதிர்பார்க்கப்பட்டதைக்காட்டிலும், தற்போது முழுத் தன்மையுடன் வெகுவிரைவில் எதிர்பார்க்கிற இராஜ்யத்தினைப் பற்றிய அத்தியாவசியமான தகவல்களை அவர்களுக்கு இந்தப் புத்தகங்களோ, செய்திப்பிரசுரங்களோ கொடுக்கும். ஆரம்பக் காலத்தில் ஒருசிலரது இருதயங்களில் மட்டும் இராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருந்தது, தற்பொழுதோ, அது வல்லமையிலும், மாபெரும் மகிமையிலும் பூமி முழுவதும் ஸ்தாபிக்கப்படப்போகிறது. எப்படி ஆதிகால சீஷர்கள் சமாதான இராஜ்யத்தின் செய்தியைப் பிரசங்கித்தார்கள்னோ, அதுபோல, நாம் சமாதானத்தின் செய்தியோடு செல்லவேண்டும்.

தேவனுடைய செய்தியாளர்களின் முறையான அணுகுமுறை

நாம் கொடுக்கும் செய்தி, மகாபெரிய உபத்திரவக்காலத்தை பற்றினதல்ல. எல்லா ஜனங்களுக்குமான நற்செய்திகளையும், திரும்பக்கொடுத்தலின் காலங்கள் வெகுவிரைவில் வரவிருப்பதையும் நாம் கூறவேண்டும். உபத்திரவக்காலம் பற்றி நமது செய்தியில் குறிப்பிடப்படவேண்டுமானால், யுக மாறுதல் அவசியமாக நிறைவேறவேண்டும் என்பதைக் குறிப்பிடவேண்டும். ஏனெனில் இராஜ்யத்துக்கும் அதன் ஆசீர்வாதங்களுக்கும் ஆயத்தமற்றநிலையில் உலகம் உள்ளது. இராஜ்யத்தின் செய்தியைப் பிரகடனப்படுத்தும் ஊழியத்தில் நாம் முன்னேறிசெல்லுகையில், நாம் சமாதானத்தை உண்டாக்குபவர்கள் என்பதை நம் சிந்தையில் முறையாக வைத்திருக்கவேண்டும். மாறாக, சண்டையை வளர்ப்பவர்களாகவோ, சச்சரவு உண்டாக்குபவர்களாகவோ இருக்கக்கூடாது. நாம் செய்தியை எப்படிக் கொடுக்கிறோம் என்பதில் கவனமாக இருக்காவிடில், நம்மில் சிலர் சண்டையை வளர்ப்பவர்களாக

ஆகிவிடக்கூடும். நாம் எந்தளவு முடியுமோ அந்தளவு சமாதானத்தை வளர்க்க நாடவேண்டும். தேவஅன்பு, இரக்கம் மற்றும் நன்மை குறித்து ஜனங்களிடம் எடுத்துரைக்கவேண்டும். இதனை அன்புடன் செய்யும்போது, கர்த்தர் தற்போது, அடையும்படி வடிவமைத்துவருகிற வகுப்பாரில் நாமும்சேர்ந்துகொள்வோம். சுயசித்தமுடையவர்களை, அதாவது கீழ்ப்படியாதவர்களை அவர் தற்போது தேடவில்லை. மணவாட்டி வகுப்பாராக ஒரு விசேஷித்த வகுப்பாரை அவர் தேடிவருகிறார்.

நாம் ஞானமுள்ளோராக இருந்தோமானால், அந்தச் செய்தியின் விசேஷப் பண்புகளுக்குச் செவிமடுப்போராக இருப்போம். அது சமாதானம் மற்றும் நல்லெண்ணத்தின் செய்தி. இந்தச் செய்தியானது, பொருத்தமான வகுப்பாருக்குச், சரியான பாதையைக் காண்பித்து வழிநடத்தும். இந்தச் செய்தி, முரட்டுத்தனமாக நடக்கிறவர்களுக்கும், சண்டைபிடிக்கிறவர்களுக்கும், சுயநலமுடையோருக்கும், தீயோருக்கும் தற்போது தரப்படுவதில்லை. தாழ்மையும் கற்கும்குணமுடையோருக்கும், நேர்மையான இருதயத்தாருக்குமே அளிக்கப்படுகிறது. யாராகிலும் நம்செய்தியை ஏற்க மறுத்தால், கசப்புணர்வையோ அல்லது எதிர்ப்பையோ நாம் வெளிப்படுத்தக்கூடாது. “என்னிடத்தில் கேட்டிருந்த செய்தியை, ஒருநாள் நீ விருப்பமாய் கேட்க பிரியப்படுவாய்” என்றும் நாம் கூறலாகாது. இது நமது பணியல்ல, நம் போதகர்; ஏசுப்பட்டாலும், வையப்பட்டாலும் பதிலுக்கு அவர் வையாமலிருந்தார் என்று நம் போதகரைக்குறித்து குறிப்பாய் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இவ்விஷயத்தில், நாம் அவரது மாதிரியைப் பின்பற்றவேண்டும்.

நம் கர்த்தரை, பரிசேயரும் சதுசேயரும் வேதபாரகரும் எதிர்த்தபோது, அவர்களிடத்தில் சாதாரணமொழியில் பேசினாரா? அவர் அவர்களை; “மாய்மாலக்காரரே என்றும், வெள்ளையடிக்கப்பட்ட கல்லறைகளே என்றும், விரியன்பாம்புக் குட்டிகளே என்றும் கூறவில்லையா?” என்று சிலர் கேட்கக்கூடும். ஆம்! நம் கர்த்தர் பேசினது உண்மையே, ஆனால் நம் கர்த்தராகிய இயேசு பெற்றிருந்த அதிகார ஸ்தானமானது, நமக்குரியதல்ல என்பதை நம் நினைவில் கொள்ளவேண்டும். அவர் பரிபூரணராயிருந்தார், அதேசமயம் மனிதனுக்குள் இருப்பதையும் அறிந்திருந்தார். ஆகவே தன் எதிராளிகள் ஒவ்வொருவருடைய இருதயநிலைமையையும் கண்டறிவதில் எந்தத் தவறும் இழைக்கவில்லை. இந்நிலைமையை நாம் மெய்யாகவே பெற்றிருக்கவில்லை. அதோடுகூட, இயேசு இந்த மொழிநடையை கையாண்டபொழுது, ஒரு வகுப்பாரைக்குறித்தே பேசினார், தனிநபரையல்ல. கர்த்தருடைய செய்தியை நாம் உண்மையாய் கொடுத்து முடித்தபிறகு, நாம் நமது கடமையையே செய்திருக்கிறோம் என்று நாம் உணரவேண்டும். முடிவுகளை அறுவடையின்

கார்த்தரிடத்தில் விட்டுவிடவேண்டும். சத்தியம் கருக்கான பட்டயமாயிருக்கிறபடியால், தேவையான வெட்டிவிடுதல் அனைத்தையும் அது செய்துமுடிக்கும். இன்னும் கூடுதலாக, சத்தியம் எங்கெங்கு காணப்படுகிறதோ, அங்கெல்லாம் எதிர்ப்பை கொண்டுவருகிறபடியால், எவ்விதமான முரட்டுத்தனமோ, இரக்கமற்ற வார்த்தையோ, செயலோ நம்மிடமிருந்து வரக்கூடாது. நுகர்வதன் மூலமும், சினமூட்டினாலும் நாம் பெறுமையோடு இருப்பதைக் காண்பதன்மூலமும், நாம் “இயேசுவோடு இருப்பவர்கள்” என்றும், அவரால் கற்பிக்கப்பட்டவர்கள் என்றும் கண்டுகொள்ளவேண்டும் – அப் 4:13.

விசேஷித்தவிதமாக சமாதானப்பிரபுவின் நாமத்தில் பேசப்பட்ட ஒவ்வொரு வார்த்தையிலும் மற்றும் ஒவ்வொரு ஊழியத்திலும் தூய்மைப்படுத்தும் ஆதிக்கமானது, கார்த்தருக்கும் அவரது செய்திக்கும் பிரதிநிதிகளாயுள்ள ஒவ்வொருவருடனும் கடந்துவரத் தக்கதாக, அவர்கள் ஒவ்வொருவரையும் எல்லாப்புத்திக்கும் மேலான சமாதானம் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். அவரது உண்மையுள்ள ஜனங்களது குணாதிசயத்தை நம் போதகர்தாமே விளக்கியிருக்கிறார். அவர்கள் தங்களை தேவபுத்திரர்களென்று முறையாக அழைக்கப்பட வேண்டுமானால், சமாதானம் செய்வோராய் இருக்க வேண்டும். இவர்கள் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிருப்பார்கள் என்று அவர் பிரகடனப்படுத்தியுள்ளார். அப்.பவலும் வலியறுத்துகிறார்;

“கூடுமானால் உங்களாலானமட்டும் எல்லா மனுஷரோடும் சமாதானமாயிருங்கள்” – ரோமர் 12:18. நீதியின் கொள்கைகளில் உண்மையாயிருந்து எல்லாரோடும் சமாதானமாய் ஜீவிப்பது கூடாதகாரியம். ஆனால் கார்த்தருக்குப் பிரதிநிதிகளாக உள்ளோரால் ஒவ்வொரு முறையான வழியிலும் சமாதானத்தின் நலன்கள் பாதுகாக்கப்படவேண்டும்.

எந்த வீட்டிற்குள் நுழையும்போதும், அவர்களுக்குப் போதிப்பதன் வாயிலாக அல்லாமல், மாறாக நமது செய்தியினை அமைதலாகவும், எளிமையாகவும் முன்வைப்பதன் வாயிலாக, நன்மை செய்வதையும், ஆசீர்வாதத்தை சுமந்துசெல்வதையும், வீட்டினுள் தங்கியிருப்போரிடத்தில் சமாதானம் மற்றும் மகிழ்ச்சியின் ஆதிக்கத்தை ஏற்படுத்துவதையும் நமது நோக்கமாக நாம் கொண்டிருக்கவேண்டும். கார்த்தருடைய ஊழியர்களாக நாம் எள்ளி நகையாடப்படவும், ஏளனமாக எண்ணப்படவும், வரவேற்கப்படாமலும் இருந்தபோதிலும், உரிமையோடு உட்புகாதவர்களாக நாம் நடந்துகொள்ள கவனமாயிருக்க வேண்டும். நமது கால்களில் உள்ள தூசிகளை உதறிவிட்டு.. என்று உருவகமான தன்மையில் சொல்லப்பட்டது, கிருபையின் வார்த்தையில் பசியாயிருக்கிற இருதயங்களைக் கண்டடைய துரிதமாய்க் கடந்து செல்லவேண்டும் என்பதையே பொருள்படுத்துகிறது. சத்தியமானது முறையாகவும், அன்புடனும்

முன்வைக்கப்பட்டு, எந்த மறுமொழியும் அவர்களிடமிருந்து கிடைக்காதபொழுது, அவ்வாறு சத்தியத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாததற்காக அவர்களிடத்தில் நாம் மரியாதையற்ற விதத்தில் நடந்துகொள்வதைப் பிதா விரும்புவதில்லை. இவ்விஷயத்தில் நமது கார்த்தர் நமக்கு நல்லதொரு முன்மாதிரியை வைத்துள்ளார்.

கார்த்தருக்காக பிச்சைகேட்க அதிகாரம் அளிக்கப்படவில்லை

இராஜ்யத்தின் செய்தியைப் பிரசங்கிக்க இயேசுவின் சீஷர்கள் அனுப்பப்பட்டபொழுது, வீடுவீடாகச்சென்று, ஒருவீட்டில் உணவும், மற்றொருவீட்டில் தங்கவும் பிச்சை கேட்கும்படியாக அனுப்பப்படவில்லை. மாறாக, தங்களை வீடுகளில் ஏற்றுக்கொண்டு உபசரிப்பவர்களிடத்தில், கார்த்தருடைய பராமரிப்பு இருப்பதை உணர்வார்களாகில், அவ்வீட்டாரது விருந்தோம்பலுக்கேற்ற விதிமாத ஆசீரை வழங்கவேண்டும். இந்த உபசரிப்புக்களை நன்கொடைகள் என்ற ரீதியில் சீஷர்கள் கருதக்கூடாது. அவர்கள் கார்த்தருடைய பிரதிநிதிகளாயிருந்து, அவ்வீட்டாரிடமிருந்து பெறப்போவதைக்காட்டிலும் பலமடங்கு அதிகமாக ஆசீரை அளிக்கவேண்டும். பொதுவான வேலையாட்கள் செய்யும் ஊழியம் குறைந்தபட்சமாவது தகுதிவாய்ந்ததாக இருக்கவேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பார்களல்லவா! இந்தக்கொள்கை ஒருவீட்டுக்கு மட்டும் அல்ல, ஒரு பட்டணத்துக்குப் பொருந்தும்படி கார்த்தர் கூறினார். சீஷர்கள் எளிதில் மனநிறைவு அடையாதவர்களாக இருக்கக்கூடாது. அதற்கு மாறாக, அவர்களுக்குக் கொடுக்க முன்வரும் எவ்வித உபசரிப்புக்களையும் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். எவரும் உபசரிக்கவில்லையெனில், அவர்கள் அப்பட்டணத்திலிருந்து வெளியேறி, யார் அவர்களை ஏற்று, கொடுக்கும்செய்தியைப் புத்தியறிவோடு ஏற்றுக்கொள்கிறார்களோ, அவர்களிடத்திற்குச் செல்லவேண்டும். கார்த்தருடைய ஊழியக்காரர்கள் எவ்விதத்திலும் பிச்சை கேட்கிறவர்களாகவோ, கார்த்தருக்காக இரைஞ்சுவர்களாகவோ இருக்கக்கூடாது.

நாம் ஆராய்ந்து பார்த்துவருகிற லூக்கா 10ம் அதிகாரத்தில் 9ம் வசனம், யூத அறுவடைக்கு மட்டுமே பொருந்தக்கூடியதாக முதலாவது தோற்றத்தில் காணப்படக்கூடும். ஆனால் அப்படியல்ல. ஆவிக்குரிய பிணிகளும், அதே சமயத்தில் சார்பிணிகளும் உண்டு. இன்றையநாளின் கார்த்தருடைய தூதர்கள் இதைத் தங்களது ஊழியமெனவும், தங்களது தொழிலாகவும் எண்ணி, குருடரது கண்களைத் திறக்கவும், செவிடரது காதுகளைக் கேட்கச்செய்யவும், ஆவிக்குரிய நோயில் அகப்பட்டோர்க்கு உதவவும், காயம் பட்டவர்கள்மேலும், நொறுங்குண்ட இருதயங்கள்மேலும் கிலேயாத்தின் பிசின் தைலத்தை ஊற்றவும் கருத்தாய் கவனிக்கவேண்டும். கிறிஸ்துவின் முதலாம் வருகையின் நாட்களைப் போலவே, “தேவனுடைய இராஜ்யம் உங்களுக்குச் சமீபமாய் வந்திருக்கிறது” என்று

இன்றும் எல்லா ஜனங்களுக்கும் பிரகடனப்படுத்துவது முறையானதாகும். இந்தச் சுவிசேஷயுகம் முழுவதும் இவ்வாறு அறிவிப்பது முறையானதாக இல்லாவிடும், இரண்டு யுகங்களின் அறுவடையின்போதும், இரண்டுகங்களின் முடிவின்போதும் அறிவிப்பது பொருத்தமாக இருக்கிறது.

சத்திய செய்தி பிரிவினையை உண்டாக்கும்

தேவன் ஆவிக்குரிய இஸ்ரேயலரை தனியே பிரித்தெடுத்து, சேர்க்கும் இறுதிநேரத்திற்கு நாம் வந்திருக்கிறோம். இந்நேரத்தில்; இதோ, இராஜா கதவருகே நிற்கிறார் என்று பிரகடனப்படுத்தவேண்டும். இந்தச் செய்தி கடந்த 40 வருடங்களாக, புத்தியுள்ள கன்னிகையரால் அறிவிக்கப்பட்டு வருகிறது, மேலும் இச்செய்தியானது புத்தியில்லாதவர்களிடமிருந்து, புத்தியுள்ளவர்களைப் பிரித்தெடுக்கிறது. இப்பணி தற்போது முடிவடையும் தருவாயில் உள்ளது. நம் கர்த்தர் இஸ்ரேயலின் ஒவ்வொரு பட்டணத்திற்கும் நடந்துசெல்லும்போது, இராஜ்யத்தில்

உடன்கதந்திராவதற்கான புதிய யுகத்தின் அழைப்பைக்குறித்து வெளிப்படையாக அறிவித்தார். தம் செய்தியைப் புறக்கணித்த பட்டணங்களைப்பார்த்து அவர் கூறியதாவது; 'நியாயத்தீர்ப்பு நாளிலே அந்தப் பட்டணத்திற்கு நேரிடுவதைப் பார்க்கிலும் சோதோம் கொமோரா நாட்டிற்கு நேரிடுவது இலகுவாயிருக்கும் என்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்'(மத்10:15). தற்போதும் நாம் அதுபோலவே நடக்குமென எதிர்பார்க்கலாம். தற்போது சத்திய செய்தியைக் கேட்டு, தயவு பெற்றிருப்பவர்கள் செவிடராக பின்னிட்டுத் திரும்புவார்களாகில், தொடர்ந்து இவர்கள் கிறிஸ்துவின் பின்னடியார்களாக தங்களை முழு நேர ஊழியர்களாக காண்பித்தபோதிலும், ஒருவேளை அவர்பெயரால் போதித்துவந்தாலும், வரவிருக்கும் யுகத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கும் நிலைமைகளில், புறஜாதி ஜனங்களைக்காட்டிலும் குறைவான தயவையே கண்டடைவார்கள். ஏனெனில் புறஜாதிகள் தேவனுடைய உண்மைசெய்தியை , இராஜ்யத்தின் சுவிசேஷத்தை முன்னெப்போதும் கேட்டிராதபடியால், மிகுந்த தயவை அடைவார்கள். அப்படிப்பட்ட தேவனுடைய இராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படுவது தற்போது மிக சமீபத்திருக்கிறது.

இந்தப் புறஜாதிகள் இராஜ்யத்தின் நிலைமைகளுக்கும், நிபந்தனைகளுக்கும் விரைவில் தங்களைத் தயார்ப்படுத்திக்கொள்ளும் வழியில்நின்று, சில அடிகளே பெறுவார்கள். ஆனால் வெளிச்சத்துக்கும் அதன் வாய்ப்புக்களுக்கும் எதிராக பாவம்செய்து, தங்கள் இருதயங்களை அதிக அளவிலோ, ஓரளவோ கடினப்படுத்திக்கொண்டவர்கள், கர்த்தரது செய்தியாளர்கள் மூலமாக அளிக்கப்பட்ட சாட்சியங்களை முறையாக மதிப்பிடவும், கேட்க தவறினதன் மூலமாகவும் அநேக அடிகளை வாங்குவார்கள். சிலர் இந்த ஜீவியத்தில் யூத மற்றும் கிறிஸ்தவ அமைப்புக்களில் மேன்மையான ஸ்தானங்களை அனுபவித்திருந்தவர்கள், வரவிருக்கின்ற

காலத்தில், மிகுந்த தாழ்மையை அடையும்படி நடத்தப்படுவார்கள். கிறிஸ்துவின் இராஜ்யத்தில் நியாயத்தீர்ப்பு பாரபட்சமின்றி நடக்கும், 'நான் நியாயத்தை நூலும், நீதியைத் தூக்குநூலுமாக வைப்பேன்; பொய் என்னும் அடைக்கலத்தைக் கல்மழை அழித்துவிடும்' (ஏசா28:17). தற்போது செய்துவருகிற எல்லா தீமைகளும், வஞ்சனைகளும் வெளியரங்கமாக காண்பிக்கப்பட்டு, அகற்றப்படும். அப்பொழுது அநேகர், பணிவான, கற்றுக்கொள்ளக்கூடிய, கீழ்ப்படிதலுள்ள இருதயத்தை அடையும்படி கொண்டுவரப்படுமுன், அநேக அடிகளைப் பெறுவார்கள் என்று நாம் பயப்படுகிறோம்.

காலத்திற்கேற்ற சில எச்சரிப்பின் வார்த்தைகள்

இந்த மாம்சத்திலிருந்துகொண்டு, நம் பணியை நிறைவேற்றிமுடிக்க இன்னும் சிலநாட்கள் அல்லது மாதங்கள் தங்கியிருக்கும் காலம்வரை, அவரது நாமத்தைச் சுமந்திருக்கிற நாம், விலையேறப்பெற்ற சத்தியத்துக்குத் தகுதிவாய்ந்த நற்குணசாலிகளாகவும், அவருக்கு தகுதியுள்ள பிரதிநிதிகளாயும் இருப்போமாக. குறுகலான வழியில் நிலைத்திராதவர்களுக்கு அபாயம் உண்டு. இவர்கள் சாந்தம், தயாளகுணம், பொறுமை மற்றும் அன்பின் பாடங்களை ஓரளவு கற்றுக்கொண்டிருந்து, முழுமையாக கற்க மனதில்லாதவர்களாய் இருப்பதனால், அவர்கள் செல்லும்வீடுகளில் நறுமணத்தை, உதவிசெய்ய ஆவலாயிருக்கும் மனப்பான்மையை வெளிப்படுத்த முடியாமற்போகும். அங்கே தீயனபேசுதலும், மற்றவர்க்கெதிராக தீமையைச் சுட்டிக்காட்டி குறைகூறுதலும், புறங்கூறுதலும், தயாளகுணமற்ற வார்த்தை அல்லது நடக்கையும், பொறுமையின்மையும் வெளிப்படும் அபாயம் உண்டு. இவர்கள் கிறிஸ்துவின் பள்ளியில் மாணாக்கர்களாக இருந்தபோதிலும், இப்படிப்பட்டவர்களது ஆதிக்கம் இம்மைக்குரியதே, ஆவிக்குரிய வளர்ச்சிக்கு மிகுதியான பாதகத்தை ஏற்படுத்தக்கூடியது. கர்த்தரும் அவரது வார்த்தையும் வழிகாட்டுகிறபடி, சரியான வழிகளில் நடக்கத்தேடுகிற தங்களிலும், பிறரிலும் உள்ள ஆவிக்குரிய பல்வேறு கனிகளின் வளர்ச்சிக்கு ஊறுவிளைவிப்பதாகும்.

கிறிஸ்துவின் நாமம் தரிப்பிக்கப்பட்டு, அவரது பள்ளிக்குள் நுழைந்திருக்கிற அனைவரும், நம் மாபெரும் போதகர் நமக்காக ஏற்படுத்தியிருக்கிற பாடங்களைத் தங்களுடைய வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிப்பது எத்தனை முக்கியமானது! கர்த்தரோடு உடன்படிக்கை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். நமது மாபெரும் அழைப்புக்குப் பாத்திரவான்களாய் நடப்பிப்பது எத்தனை முக்கியமானது! அதற்கு மாறாக, அவர் நிமித்தமாக நம்மை ஆரவணைத்திருப்பவருக்கு, நிந்தைகளை வருவிக்கக்கூடாது. தேவனுடைய பரிசுத்த ஆவியின் கிருபைகளையும் விலையேறப்பெற்ற கனிகளையும் கர்த்தருடைய ஆச்சரியமிக்க வெளிச்சத்தால் இருளிலிருந்து விடுபட்டவர்களைத்தவிர, தங்கள் அனுதின

நடக்கையிலும், உரையாடலிலும் முன்மாதிரிகளாக மெய்ப்பித்தோர், பூமியின்மேல் வேறு எந்த ஜனங்களுமில்லை. நம் கர்த்தரை மகிமைப்படுத்தவும், நம் நன்றியுணர்வை அவருக்குக் காண்பிக்கவும், நம் பேரிலான அவரது பரிவிரக்கத்தை போற்றவும் நாம் பெரும் ஆர்வமுடையோராக இருப்போம் என்று நம்புகிறோம்.

இன்றைய நாளில், சபை, “மறைந்திருக்காத, மலைமேல் உள்ள பட்டணமாக” இருக்கிறது. நம்மிடமிருந்து நம் எதிராளிகளாலும்கூட அதிகதிகமாக எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. நம் கர்த்தரும்கூட நிச்சயமாக நம்மிடத்தில் அதிகதிகமாக எதிர்பார்ப்பார். ஆகவே பிரியமான சகோதரரே, நாம் வார்த்தையிலும் செயலிலும் உண்மையுள்ளவர்களாய் இருப்போம், இவ்வாறு நம் தேவனது நாமத்தையும், நாம் விரைவில் முகமுகமாய் தரிசிக்க நம்பியிருக்கும் நம் இரட்சகரும் இராஜாவுமான இயேசுகிறிஸ்துவின் நாமத்தையும் கனப்படுத்துவோமாக!
